

מצות הבית בקדושה

וּבְשֹׁכְבְךָ, לְדַבָּר אֶגְרַמְיָה בְּדַחֲלֹו דְמֵאֲרִיָה, בְּקִדּוּשָׁה,

בַּעֲנוּה אזהרה זו היא שכאשר האדם מקיים מצוות הבית בשעת

שכיבה ינהיג עצמו ביראת שמים בקדושה וענוה **דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח חֲצִיף**
לְקַבְּלֵיהּ דְּמֵאֲרִיָה. שלא ימצא חצוף לפני השי"ת ח"ו.

להודות להשי"ת שהשיב את נפשו בקומו משנתו

וּבְקוּמְךָ, לְמִיָּהב תִּשְׁבַּחַן לְמֵאֲרִיָה דְּאֲתִיב נְשִׁמְתִּיה

לתת הודאה להשי"ת שהשיב לו את נפשו בקומו משנתו. **דְּהָא**

בְּכַמָּה חִיּוּבֵין אֲשִׁתַּכַּח קַמֵּי מֵאֲרִיָה שהרי בכמה חטאים ועוונות

האדם נמצא לפני השי"ת כאשר נשמתו עולה למעלה בלילה, **וְקוּדְשָׁא בְּרִידְךָ**

הוּא עֶבֶד עֲמִיָה חֶסֶד, וְאֲתִיב לָהּ לְגוּפִיהּ והקב"ה עושה איתו

חסד ומחזיר לו את נשמתו שוב.

וקשרתם לאות על ידכה – על היד החלשה

וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל יְדְכֶה אע"פ שבפרשת ואהבת כתוב "ידך",

לצורך הדרוש נקט הזהר לשון של פרשת והיה כי יביאך ששם

כתוב "ידכה". **הָא אִוְקְמוּה עַל יַד בְּהָה, וְדָא הוּא שְׁמַאלָא**

וכבר ביארו חז"ל שמה שכתוב ידכה היינו יד כהה והיא יד שמאל החלשה (מנחות לז.).

וּבְסִפְרָא דְּאַנְדְּתָא אָמַר, עַל יַד בְּ"ה כי המלכות נקראת כה ובא

לומר שהתפילין של יד של ז"א הם על ראש המלכות הנקראת כה בסוד תפילין של ראש.

כָּמָּה דַּאתְּ אָמַר (בראשית טו) **כ"ה יְהִיָּה זִרְעֶךָ** מהמלכות הנקראת
 כ"ה יהיה זרעך ומכאן שהמלכות נקראת כה.

כתר חכמה בינה וחסדים דדעת כנגדם ארבעת הפרשיות שבתפילין והם נכללים
 בגבורות דדעת בחינת הזרוע שעליהם מניחים התפילין

וְחִבְרִיָּא יְתִבִּי דְרוּמָא והחברים היושבים בדרום, **אוּקְמוּהָ בְּרוּזָא**
 דְּלַהוֹן אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפִּילִין כְּהַאי גִּוּוֹנָא העמידו

את סוד ארבע פרשיות התפילין בזה האופן. (נ"א בגוונא אחרא) **קִדְּשׁ לִי כָּל**
בְּכוֹר סֹתָם, לְקַבֵּל כְּתָרָא עֲלָאָה דְכָלָא פרשת קדש לי כל בכור

היא כנגד הכתר העליון על כל הספירות. **וְהָיָה כִּי יִבִּיאֲךָ, לְקַבֵּל חֲכָמָה**
 פרשת והיה כי יביאך כנגד החכמה. **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָתָּה, לְקַבֵּל**

בִּינָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבַת בִּינָה. **וְהָיָה לְקַבֵּל חֶסֶד** והיה אם שמוע
 כנגד חסד דדעת. **לְבַתָּר פְּלִילִין כְּלָחוּ בְּדְרוּעָא שְׁמַאלָא,**

דְּאַקְרִי עֵז ואחר כך כולם נכללים בזרוע השמאל שבוא גבורה דדעת ונקרא עוז.
וְכַתִּיב וּכְתוּב, (ישעיה סב) וּבְזִרְעֵ עֵזוֹ. וְאַיִן עֵז, אֱלֹא תוֹרָה

שהיא המלכות תורה שבע"פ, **וְאַיִן עֵז, אֱלֹא תַפִּילִין** היינו תפילין של יד.
 ונמצא שכתר חכמה בינה וחסדים דדעת כנגדם ארבעת הפרשיות שבתפילין והם נכללים

בגבורות דדעת בחינת הזרוע שעליהם מניחים התפילין.

הפירוש היותר נכון שהפרשיות מתחילות מחכמה ולא מהכתר שהוא שורש המוחין

וּמְלִין לָא מְתִישְׁבֵן לְגַבְן אבל דברים אלו אינם מתיישבים על ליבנו.

מַאי טַעמָא ומה הטעם. **בְּגִין דְּכַתְרָא עֲלָאָה הוּא כְּלִיל כְּלָא**, דְּלָאו הוּא בְּחוּשְׁבְּנָא לפי שהכתר העליון הוא כולל את

כל המוחין ואין הוא בחשבון המוחין אלא הוא שורשי המוחין. **וְעוֹד** קשה לפירושם מה

שאמרו שפרשת והיה כי יביאך היא כנגד החכמה, **וְהָיָה** (דף רס"ט ע"ב) **כִּי יְבִיאֲךָ**

בִּיצִיאַת מְעָרִים תְּלִיִיא והרי והיה כי יביאך יציאת מצרים תלויה בו כמו

שכתוב בו כי בחוזה הוציאך ה"א ממצרים מבית עבדים, **הָהוּא אֲתָר**

דְּאַשְׁתַּכַּח בֵּיהּ חִירוֹ לְעַבְדִּין שזה בחינת הבינה שממנה יש חירות

לעבדים, **וְעַל דָּא לָא מְתִתְקַנֵּן בְּאַרְחֵייהוּ** ועל כן פירושם של רבותינו

יושבי הדרום אינם מתוקנות בענין סוד ד' פרשיות. **וְאַנֵּן מַחְכְּמָה שְׂרִיִין** ואנחנו

מבארים שד' פרשיות הם מחכמה ואילך, כלומר שפרשת קדש כנגד החכמה והיה כי יביאך

כנגד הבינה שמע כנגד חסדים דדעת והיה אם שמוע כנגד גבורות דדעת, **וְהָכִי הוּא**

וכך הוא הנכון **וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא נְטִיל לֹזַן**, (וכן) **אַרְבַּע**

לְעֵילָא, אַרְבַּע לְתַתָּא, וז"א מקבל את אלו המוחין והם ארבעה מוחין למעלה

לז"א וארבעה למטה לנוק'. **אַרְבַּע בְּאַתָּר דְּמוֹחָא**. ארבע פרשיות על הראש

במקום המוחין והיינו תפילין של ראש **אַרְבַּע בְּאַתָּר דְּלְבָא שְׂרִיִיא** וארבע

על הזרוע במקום שהלב שורה שמשם התחלת ראש הנוק' ולכן תפילין של יד דז"א נעשה

בחינת תפילין של ראש לנוק' **בְּגִין דְּדָא בְּדָא אֶתְקַשְׁר** לפי שזו"ן מתקשרים

זה בזה.

כל מי שיש לו תפילין בראשו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הכל בחיזוק של
יחטא

וּבְעֵי בַר נָשׁ לְאֶתְעַטְרָא בְּהוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׂמָא
קְדִישָׁא עֲלָאָה וצריך האדם להתעטר בתפילין לפי שהם שם קדוש

עליון שהוא שם הוי"ה ושם אהי"ה. **דְּכִתְיִב**, וכמו שכתוב (דברים כח) **וְרָאוּ כָל**
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נקרא עליך ויראו ממך **וְגו' וְכָל מֵאֵן**
דְּמִתְעַטְר בְּעַטְרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דָּא, אֶקְרִי מְלָךְ
בְּאַרְעָא וכל מי שמתעטר בהם הוא נקרא מלך בארץ שיראים ממנו כולם.

וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְלָךְ בְּרְקִיעָא והקב"ה הוא מלך ברקיע. **הָרָא**
הוּא דְּכִתְיִב כמו שכתוב, (שיר השירים ז) **מְלָךְ אָסוּר בְּרִהְטִים**.

המלך ז"א קשור בבתי התפילין שהם ככלי לקבל בהם המוחין, והם בחינת נה"י דאימא
שנכנסים בו בסוד מוחין **כְּמָה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלָךְ לְעִילָא,**
הַכִּי נָמִי הוּא מְלָךְ לְתַתָּא וכמו שהקב"ה מלך למעלה כך האדם הוא מלך

למטה. (ועם פל דָּא) **וְכַתְּבֶתֶם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ** אזהרה זו לשים מזוזה
בפתחו, **בְּגִין דִּיהוּי בַר נָשׁ שְׁלִים בְּכֻלָּא** כדי שיהיה האדם שלם בהכל,

כמו שאמרו חז"ל (מנחות מג:) כל מי שיש לו תפילין בראשו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו
הכל בחיזוק של יחטא, **וְיִשְׁתַּכַּח שְׁלִים בְּפִקּוּדֵי דְּמֵאֲרִיָּה** וימצא שלם
בקיום מצוות השי"ת, **רְשִׁים לְעִילָא, רְשִׁים לְתַתָּא** והוא רשום למעלה

הלימוד היומני